

บทที่ 3
ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่าปัจจัยต่างๆ ที่สามารถนำมาอธิบายการลดลงของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ นั้น ได้มาจากการศึกษาผลงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือมีลักษณะคล้ายคลึงกัน รวมถึงจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานในด้านสินเชื่อ และด้านการติดตามหนี้ที่ค้างชำระ ทำให้พอสรุปถึงลักษณะต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการลดลงของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อยู่ 12 ลักษณะ ได้แก่ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ภูมิฐานะ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร วัตถุประสงค์การกู้ วงเงินกู้ ระยะเวลาในการชำระหนี้คืน อัตราส่วนระหว่างวงเงินกู้ต่อมูลค่าหลักทรัพย์ที่ค้ำประกัน และมาตรการในการประนอมหนี้ของธนาคาร

3.2 แบบจำลองและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แบบจำลองที่ใช้ในการวิจัย

คือแบบจำลองโพรบิต (Probit model) กำหนดเป็นสมการดังนี้

$$Y_i = \alpha + \beta_1 AGE + \beta_2 OCC + \beta_3 EDU + \beta_4 INC + \beta_5 AREA + \beta_6 MARR + \beta_7 CHIL + \beta_8 OBJ + \beta_9 LOAN + \beta_{10} TIME + \beta_{11} RATIO + \beta_{12} D_1 + \beta_{13} D_2 + \beta_{14} D_3 + \beta_{15} D_4 + \beta_{16} D_5 + \beta_{17} D_6 + \beta_{18} D_7 + \beta_{19} D_8 + \beta_{20} D_9 + \beta_{21} D_{10} + \beta_{22} D_{11} + \beta_{23} D_{12} + \beta_{24} D_{13} + \beta_{25} D_{14} + e$$

.....สมการที่ 3.1

โดยกำหนดให้ตัวแปรตามคือ Y_i

Y_i : หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

โดย $Y_i = 1$ เมื่อมีการประนอมหนี้ทำให้ลดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

$Y_i = 0$ เมื่อไม่มีการประนอมหนี้ ไม่ลดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หมายถึง หนี้ที่อยู่ในชั้นต่ำกว่ามาตรฐานหรือเป็นหนี้ที่มีการค้างชำระตั้งแต่ 3 งวดขึ้นไป

กำหนดให้ตัวแปรอิสระคือ AGE, OCC, EDU, INC, AREA, MARR, CHIL, OBJ, LOAN, TIME, RATIO

- AGE : อายุของลูกค้า มีหน่วยวัดเป็นปี
- OCC : ลักษณะอาชีพของลูกค้า เป็นตัวแปรเชิงคุณภาพ การวัดค่าจึงอาศัยตัวแปรหุ่น (dummy variable) โดยให้มีค่าเท่ากับ 1 เมื่อลูกค้ามีอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนอาชีพอื่นมีค่าเท่ากับ 0
- EDU : ระดับการศึกษาของลูกค้า
- INC : รายได้รวมของลูกค้า มีหน่วยวัดเป็น บาทต่อเดือน
- AREA : ภูมิภาคในปัจจุบันของลูกค้า เป็นตัวแปรเชิงคุณภาพการวัดค่าต้องอาศัยตัวแปรหุ่น (dummy variable) โดยมีค่าเท่ากับ 1 เมื่อลูกค้ามีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดลำพูนและเชียงใหม่ สำหรับลูกค้าอยู่ในจังหวัดอื่นมีค่าเท่ากับ 0
- MARR : สถานภาพสมรส เป็นตัวแปรเชิงคุณภาพ การวัดค่าอาศัยตัวแปรหุ่น (dummy variable) โดยมีค่าเท่ากับ 1 เมื่อลูกค้ามีสถานภาพสมรสจดทะเบียนสถานภาพอื่นให้มีค่าเท่ากับ 0
- CHIL : จำนวนบุตร มีหน่วยวัดเป็นคน
- OBJ : วัตถุประสงค์ในการกู้ของลูกค้า
- LOAN : วงเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ มีหน่วยวัดเป็นบาท
- TIME : ระยะเวลาในการชำระหนี้ มีหน่วยวัดเป็นปี
- RATIO : อัตราส่วนระหว่างวงเงินกู้ต่อมูลค่าหลักทรัพย์ค้ำประกันมีหน่วยวัดเป็นร้อยละ

กำหนดให้ตัวแปรเชิงคุณภาพคือ D_1, D_2, D_3, D_4, D_5 เป็นมาตรการที่ใช้ในการประนอมหนี้ การวัดค่าจึงอาศัยตัวแปรหุ่น (dummy variable) โดย

- D_1 มีค่าเป็น 1 เมื่อมีการขยายเวลาการผ่อนชำระหนี้ มาตรการอื่นมีค่าเป็น 0
- D_2 มีค่าเป็น 1 เมื่อมีการขอผ่อนชำระยอดหนี้ที่ค้างชำระ มาตรการอื่นมีค่าเป็น 0
- D_3 มีค่าเป็น 1 เมื่อมีการขอกู้เพิ่มชำระดอกเบี้ยค้าง มาตรการอื่นมีค่าเป็น 0
- D_4 มีค่าเป็น 1 เมื่อมีการชำระเฉพาะดอกเบี้ยประจำเดือน มาตรการอื่นมีค่าเป็น 0
- D_5 มีค่าเป็น 1 เมื่อมีการชำระต่ำกว่าเงินงวดปกติ มาตรการอื่นมีค่าเป็น 0

- D_6 มีค่าเป็น 1 เมื่อมีการลดอัตราดอกเบี้ยปรับ มาตรการอื่นมีค่าเป็น 0
 D_7 มีค่าเป็น 1 เมื่อเข้าโครงการตลาดนัดซื้อ-ขายบ้าน มาตรการอื่นมีค่าเป็น 0
 D_8 มีค่าเป็น 1 เมื่อเข้าโครงการ ไอทรพย์จ้างองชำระหนี้ มาตรการอื่นมีค่าเป็น 0
 D_9 มีค่าเป็น 1 เมื่อมีการชะลอฟ้อง มาตรการอื่นมีค่าเป็น 0
 D_{10} มีค่าเป็น 1 เมื่อมีการขอลงฟ้อง มาตรการอื่นมีค่าเป็น 0
 D_{11} มีค่าเป็น 1 เมื่อมีการขอมความ มาตรการอื่นมีค่าเป็น 0
 D_{12} มีค่าเป็น 1 เมื่อมีการชะลอการยึดทรัพย์ มาตรการอื่นมีค่าเป็น 0
 D_{13} มีค่าเป็น 1 เมื่อมีการชะลอขายทอดตลาด มาตรการอื่นมีค่าเป็น 0
 D_{14} มีค่าเป็น 1 เมื่อมีการเปลี่ยนตัวลูกหนี้ ทำสัญญากู้ใหม่ มาตรการอื่นมีค่าเป็น 0

- α : ค่าคงที่
 β_1 : ค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรที่นำมาอธิบาย
 e : ค่าความคลาดเคลื่อน

สมมติฐานที่กำหนดเพื่อการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ มีรายละเอียดดังนี้

อายุ (AGE) หมายถึง อายุของลูกหนี้ จะแสดงถึงวุฒิภาวะของลูกหนี้ซึ่งเกี่ยวพันถึงความรับผิดชอบในภาระหนี้ กล่าวคือ ลูกหนี้ยิ่งอายุมากเท่าใดวุฒิภาวะย่อมเจริญมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งตัววุฒิภาวะเป็นตัวแปรที่กำหนดความรับผิดชอบ ลูกหนี้ที่มีอายุส่วนใหญ่จะมีครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบจึงตั้งสมมติฐานว่าลูกหนี้ที่มีอายุมากจะมีความรับผิดชอบต่อภาระหนี้สินมากกว่าลูกหนี้ที่มีอายุน้อย

อาชีพ (OCC) หมายถึง อาชีพของลูกหนี้ จะแสดงถึงความมั่นคงในหน้าที่การงาน ซึ่งเป็นที่มาของรายได้ เพื่อนำมาชำระหนี้คืน ซึ่งลูกหนี้แต่ละรายย่อมมีลักษณะอาชีพที่แตกต่างกัน พอจะสรุปได้ 4 ลักษณะอาชีพใหญ่ ๆ ได้แก่ รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน ค้าขายและเจ้าของกิจการ(อาชีพอิสระ) สำหรับอาชีพที่จัดได้ว่ามีความมั่นคงมากที่สุด คืออาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เนื่องจากมีรายได้ประจำและมีสวัสดิการต่าง ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือคนในครอบครัว ดังนั้นลูกหนี้ที่มีอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจจะปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบข้อบังคับ โดยจะหลีกเลี่ยงปัญหาที่จะกระทบต่อชื่อเสียงและตำแหน่งหน้าที่การงาน จึงตั้งสมมติฐานว่าลูกหนี้ที่มีอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจจะมาประนอมหนี้เพื่อลดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มากกว่าลูกหนี้ที่มีอาชีพอื่น

ระดับการศึกษา (EDU) หมายถึง ระดับการศึกษาของลูกหนี้ แสดงถึงความรู้ความเข้าใจในการชำระหนี้ เข้าใจผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการมีหนี้ค้างชำระ จึงตั้งสมมติฐานว่าหากลูกหนี้มีระดับการศึกษาสูง โอกาสที่จะทำข้อตกลงประนอมหนี้ ย่อมสูงกว่าลูกหนี้ที่มีระดับการศึกษาน้อยกว่า

รายได้ (INC) หมายถึง รายได้รวมของลูกหนี้แต่ละคนในแต่ละบัญชีที่กู้เงินจากธนาคาร จะแสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้คืนของลูกหนี้ จึงตั้งสมมติฐานว่า ลูกหนี้ที่มีรายได้สูงจะมีความสามารถในการชำระหนี้มากกว่าลูกหนี้ที่มีรายได้ต่ำ และมีโอกาสที่จะลดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มากกว่าลูกหนี้ที่มีรายได้ต่ำ

ภูมิถิ่นนา (AREA) หมายถึง ที่พักอาศัยในปัจจุบันของลูกหนี้ ซึ่งลูกหนี้บางรายอาจมีที่พักอาศัยอยู่คนละจังหวัดกับหลักประกันที่ยื่นกู้กับธนาคาร การที่ลูกหนี้เป็นคนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับที่ตั้งหลักประกันคาดว่าจะมีความรับผิดชอบในการชำระหนี้เนื่องจากส่วนใหญ่จะกู้เพื่อซื้อเป็นที่อยู่อาศัยในอนาคตไม่ได้ซื้อเพื่อหวังเก็งกำไร และง่ายต่อการติดตามหนี้ของธนาคารที่เป็นเจ้าหนี้ จึงตั้งสมมติฐานว่าลูกหนี้ที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดลำพูนและเชียงใหม่จะมีโอกาสลดหนี้ค้างชำระได้มากกว่าลูกหนี้ที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดอื่น

สถานภาพสมรส (MARR) หมายถึง สถานะสมรสที่ดำรงอยู่ จะแสดงถึงแหล่งที่มาของรายได้ ความมั่นคงของครอบครัว ซึ่งจะมีผลเกี่ยวเนื่องกับการชำระหนี้ โดยทั่วไปจะแบ่งเป็น 5 ลักษณะ ได้แก่ โสด สมรสจดทะเบียน สมรสไม่จดทะเบียน หย่า หม้าย ซึ่งสถานภาพสมรสจดทะเบียนจะเป็นสถานภาพที่มองดูแล้วมีความมั่นคงสูงสุด เพราะคู่สมรสในปัจจุบันจะมีรายได้ทั้งสองคน อีกทั้งการอยู่ร่วมกันของคู่สมรสยังเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการมีความรับผิดชอบ ความห่วงใยต่อครอบครัวและอนาคต สำหรับสถานภาพสมรสไม่จดทะเบียน โสด หย่า หม้าย น่าจะมีความมั่นคงรองลงมา จึงตั้งสมมติฐานว่า ลูกหนี้ที่มีสถานภาพสมรสจดทะเบียนจะมีโอกาสลดหนี้ค้างชำระได้มากกว่าลูกหนี้ที่มีสถานภาพสมรสอื่น

จำนวนบุตร (CHIL) หมายถึง จำนวนบุตรของลูกหนี้ จะแสดงถึงภาระความรับผิดชอบของลูกหนี้ กล่าวคือ จำนวนบุตรมากเท่าใดย่อมแสดงถึงค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวจะเพิ่มมากขึ้นด้วย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้ จึงตั้งสมมติฐานว่าลูกหนี้ที่มีบุตรน้อยคนจะมีโอกาสลดหนี้ค้างชำระได้มากกว่าลูกหนี้ที่มีบุตรมาก

วัตถุประสงค์ในการกู้ (OBJ) หมายถึง วัตถุประสงค์ที่ลูกหนี้ขอกู้เงินจากธนาคาร อาคารสงเคราะห์ ซึ่งลูกหนี้แต่ละรายมีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อที่อยู่อาศัยต่างกัน โดยสามารถแยกวัตถุประสงค์ในการกู้ได้ 6 ประเภท คือ ที่ดิน ที่ดินอาคาร เพื่อปลูกสร้างต่อเติมอาคาร ที่อาคารชุด ได้ถอนจำนวนจากสถาบันการเงินอื่น และเพื่อชำระหนี้เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย สำหรับวัตถุประสงค์ในการกู้ของลูกหนี้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาสาปูนที่ทำการศึกษาในครั้งนี้มีเพียง 5 วัตถุประสงค์เท่านั้น เนื่องจากไม่มีวัตถุประสงค์ในการกู้เพื่อซื้ออาคารชุด โดยจะศึกษาว่าวัตถุประสงค์ในการกู้ประเภทใดที่ลูกหนี้พยายามจะระดมหนี้ เพื่อลดหนี้ค้างชำระมากกว่า วัตถุประสงค์ในการกู้ประเภทอื่น

วงเงินกู้ (LOAN) หมายถึง วงเงินกู้ที่ลูกหนี้ได้รับอนุมัติจากธนาคาร แสดงถึงภาระที่ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในการผ่อนชำระตามสัญญา หากลวงเงินกู้สูงจำนวนเงินงวดที่ชำระหนี้ย่อมสูงตามไปด้วย จึงตั้งสมมติฐานว่า ลูกหนี้ที่มีวงเงินกู้สูงๆ จะมีโอกาสลดหนี้ค้างชำระได้น้อยกว่าลูกหนี้ที่มีวงเงินกู้ต่ำ

ระยะเวลาในการชำระหนี้คืน (TIME) หมายถึง ระยะเวลาในการผ่อนชำระหนี้ตั้งแต่เริ่มทำสัญญากู้จนชำระหนี้เสร็จสิ้น จะแสดงถึงความสามารถในการผ่อนชำระของลูกหนี้ในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งหากกำหนดไว้ในระยะเวลาช่วงสั้นจำนวนเงินงวดที่ชำระหนี้แต่ละเดือนจะสูงเมื่อมีการค้างชำระลูกหนี้จะสามารถขยายระยะเวลาการผ่อนชำระให้ยาวนานขึ้น ทำให้เงินงวดที่ผ่อนชำระต่อเดือนลดลงและสามารถผ่อนชำระต่อไปได้ ส่วนลูกหนี้ที่กำหนดระยะเวลาผ่อนชำระช่วงยาวเมื่อมีหนี้ค้างชำระจะไม่สามารถขยายเวลาเพื่อลดเงินงวดที่ผ่อนชำระ ทำให้ไม่มีการลดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จึงตั้งสมมติฐานว่าลูกหนี้ที่ทำสัญญาชำระคืนเงินกู้ระยะเวลาสั้นๆ จะมีโอกาสลดหนี้ได้มากกว่าลูกหนี้ที่ทำสัญญาชำระหนี้คืนระยะยาว

อัตราส่วนระหว่างวงเงินกู้ต่อมูลค่าหลักทรัพย์ที่ค้ำประกัน (RATIO) หมายถึง จำนวนเงินที่ธนาคารให้กู้เมื่อเทียบกับราคาประเมินหลักประกัน ในการพิจารณาอนุมัติให้กู้ของธนาคารจะพิจารณาให้กู้เป็นร้อยละเท่าใดของราคาประเมิน โดยธนาคารจะพิจารณาจากสภาพคล่องหลักประกัน ความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ และความเสี่ยงของการเกิดหนี้เสีย หากธนาคารให้กู้ในอัตราส่วนต่อราคาประเมินที่ต่ำ เมื่อเกิดหนี้ค้างชำระลูกหนี้จะพยายามหาเงินมาชำระหนี้ เพราะเกรงว่าธนาคารจะฟ้องร้องบังคับคดีทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นและหากมีการขายหลักทรัพย์ที่จำนองเป็นประกันให้กับบุคคลภายนอกจะมีมูลค่าสูงกว่าจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ ซึ่ง

ทำให้ลูกหนี้ เหลือเงินส่วนต่างจากการชำระหนี้ จึงตั้งสมมติฐานว่าการให้กู้โดยใช้อัตราส่วนของวงเงินกู้ต่อมูลค่าหลักประกันที่ค่าจะมีโอกาสคดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มากกว่าการให้กู้โดยใช้อัตราส่วนที่สูง

มาตรการในการประนอมหนี้ของธนาคาร ($D_1 - D_{14}$) หมายถึง มาตรการที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ นำมาใช้ เพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ที่มีปัญหาค้างชำระหนี้เงินกู้ มีทั้งสิ้น 14 มาตรการ คือ ขยายเวลาการผ่อนชำระหนี้ ขอฟ่อนชำระยอดหนี้ที่ค้างชำระเดิม ขอผู้เพิ่มชำระดอกเบี้ยค้างชำระเฉพาะดอกเบี้ยประจำเดือนภายใน 1 ปี ชำระต่ำกว่าเงินงวดปกติ ลดอัตราดอกเบี้ยปรับเป็นกรณีพิเศษ โครงการตลาดนัดซื้อ-ขายบ้าน โอนทรัพย์สินจำนองชำระหนี้ ขอชะลอฟ้อง ขอถอนฟ้อง ขอยอมความ ชะลอการยึดทรัพย์ ชะลอการขายทอดตลาด และเปลี่ยนตัวลูกหนี้ โดยตัวลูกหนี้เอง และเจ้าหน้าที่ธนาคาร จะช่วยกันพิจารณาเลือกมาตรการที่เหมาะสมกับลูกหนี้ในแต่ละรายเพื่อลดยอดหนี้ค้างชำระ โดยจะศึกษาว่า ลูกหนี้เลือกใช้มาตรการใดมากที่สุดในการลดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

3.2.2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาโดยอาศัยแบบจำลองในกรณีที่ตัวแปรตามมีค่าอยู่ในขอบเขตจำกัดเพียง 2 ค่า คือ 1 และ 0 นั้น ในขณะที่ตัวแปรอิสระที่อธิบายอิทธิพลของตัวแปรต่อค่าตัวแปรตามที่มีค่าจำกัดดังกล่าว จะมีผลทำให้วิธีการวิเคราะห์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ โดยวิธีการถดถอย(Regression) นั้น มีผลทำให้ค่าพารามิเตอร์ ของแบบจำลองมีลักษณะที่ไม่เป็น BLUE (best linear unbiased estimator) ซึ่งหมายความว่า คุณสมบัติของตัวพารามิเตอร์ในเรื่องของความสอดคล้อง (consistency) และมีประสิทธิภาพ (efficiency) ไม่เกิดขึ้น

วิธีที่มีความเหมาะสมมากกว่าและทำให้ได้มาซึ่งค่าพารามิเตอร์ที่มีลักษณะเป็น BLUE นั้น คือ วิธีการที่อาศัยการวิเคราะห์ในกรณีที่ค่าตัวแปรตาม และตัวแปรอิสระเป็นค่าที่ไม่มีค่าต่อเนื่อง(discontinuous variable) เช่น กรณีของการศึกษาเพื่อที่จะอธิบายว่า ทำไมจึงต้องมีการยอมรับ หรือทำให้ระดับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลงหรือไม่ ดังนั้นในรูปแบบนี้ ค่าตัวแปรตามจึงมักจะถูกกำหนดเป็นค่า 2 ค่า ซึ่งปกติจะมีค่าเป็น 0 สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ไม่มีการยอมรับหรือไม่คดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และให้ค่าเป็น 1 สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่มีการยอมรับหรือคดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

กรณีการวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติ เมื่อค่าของตัวแปรตามหรือตัวแปรที่ถูกอธิบายนั้นเป็นค่าตัวแปรที่ไม่มีค่าต่อเนื่อง วิธีการวิเคราะห์ที่นิยมใช้ในการศึกษานั้น จะมี 5 วิธีคือ วิธีแรก

เป็นการทดสอบ chi-square (chi-square test) วิธีที่สอง เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่าง (discriminant analysis) วิธีที่สามเป็นการวิเคราะห์ โดยอาศัยการสร้างแบบจำลองโลจิท (logit model) วิธีที่สี่ เป็นการวิเคราะห์โดยอาศัยการสร้างแบบจำลองโพรบิท (probit model) และวิธีที่ห้า เป็นวิธีการวิเคราะห์โดย อาศัยการสร้างแบบจำลองโทบิทหรือไฮบริดโพรบิท (tobit model or hybrid probit model)

เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ ตัวแปรตามหรือตัวแปรที่ถูกอธิบายเป็นตัวแปรที่ไม่มี ความต่อเนื่อง จึงเลือกวิธีวิเคราะห์โดยอาศัยการสร้างแบบจำลองโพรบิท และสำหรับกรณีศึกษา เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของลูกหนี้โดยใช้วิธีหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าสูง-ต่ำ เพื่ออธิบายลักษณะ ของลูกหนี้ที่ใช้เป็นประชากรศึกษา

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เป็นข้อมูลทุติยภูมิ เก็บได้จากแฟ้มลูกหนี้รายตัวของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขา ลำพูนสำหรับการเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้นได้จากจำนวนลูกหนี้ที่เข้าข่ายเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ณ วันที่ 1 มกราคม 2542 จำนวน 254 ราย โดยหลังจากมีการใช้มาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาลและ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ในการประนอมหนี้เป็นระยะเวลา 1 ปี ทำให้หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง จำนวน 83 ราย ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ จะทำการศึกษาเกี่ยวกับลูกหนี้ทั้ง 254 ราย ว่ามีปัจจัย อะไรบ้าง ที่มีอิทธิพลต่อการลดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้